

publikacja przedstawiająca konkretne instrumenty, rekomendacje oraz przykłady najlepszych praktyk, by ułatwić wdrażanie działań i regulacji wymierzonych w dyskryminację i rasizm.

Projekt spełnia dwa rodzaje potrzeb:

- 1 wypracowanie narzędzi umożliwiających odróżnienie przemocy fizycznej o podłożu rasowym od tej nie mającej takiego charakteru;

W rzeczy samej z reguły trudno odróżnić je od siebie, ponieważ należy tego dokonać w kontekście, w którym do przemocy doszło. Brak właściwego rozpoznania przestępstw o podłożu nienawiści rasowej prowadzi do niedoszacowania skali tego zjawiska i aktów pogwałcenia praw człowieka. Na tej podstawie partnerzy konsorcjum uznają, że wypracowanie namacalnych kryteriów umożliwiających odróżnienie tych typów przemocy od siebie jest potrzebą pierwszego rzędu;

- 2 wypracowanie namacalnych kryteriów umożliwiających identyfikację przestępstw nieobjętych przemocą fizyczną ale motywowanych nienawiścią rasową w oparciu o werbalne, parawerbalne, niewerbalne i graficzne praktyki w dyskursie mówionym, pisanim i interakcyjnym.

Główne cele projektu:

- 1 porównanie obowiązującego ustawodawstwa w krajach partnerskich oraz odnośnych naukowych i pozanaukowych opracowań
- 2 identyfikacja specyficznych praktyk komunikacyjnych wykorzystujących słowa, głos, mowę ciała i elementy wizualne w mass mediach oraz dyskusji w sieciach społecznościowych na temat mowy nienawiści i komunikacji przeszyconej nienawiścią
- 3 zrozumienie mechanizmu praktyk komunikacyjnych nacechowanych nienawiścią w zakresie ich technik, procedur i strategii
- 4 opracowanie koncepcji stacjonarnego i e-learningowego szkolenia by dostarczyć konkretnych narzędzi ułatwiających rozpoznanie takich praktyk komunikacyjnych i wesprzeć prewencję przestępczości nacechowanej nienawiścią

- 5 opracowanie przykładów najlepszych praktyk, rekomendacji i konkretnych narzędzi dla pracowników wymiaru sprawiedliwości i policji

Beneficjenci projektu:

pracownicy wymiaru sprawiedliwości (sędziowie, prawnicy), służby odpowiedzialne za wdrażanie prawa (straż miejska, straż graniczna, wojsko, etc.), migranci (jako potencjalne lub faktyczne ofiary „rasowo” motywowanych przestępstw nacechowanych nienawiścią), mediatorzy międzykulturowi, nauczyciele, pracownicy socjalni, edukatorzy osób dorosłych, a także instytucje europejskie (Komisja Europejska, Rada Europy, Agencja Praw Podstawowych Unii Europejskiej).

Strona projektu

<http://win.radar.communicationproject.eu/web/>



Platforma VCLE

<http://lnx.radar.communicationproject.eu/web/htdocs/radar.communicationproject.eu/home/dokeos/>



e-mail

info@radar.communicationproject.eu

This publication has been produced with the financial support of the Fundamental Rights and Citizenship Programme of the European Union. The contents of this publication are the sole responsibility of the RADAR's Team and can in no way be taken to reflect the views of the European Commission.

© Copyright 2014 Key & Key Communications P.Iva 02107170546 - Italia - All rights reserved



This project is co-funded by the Fundamental Rights and Citizenship Programme of the European Union



RADAR

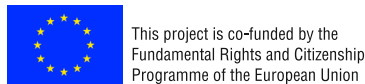
Regulating AntiDiscrimination and AntiRacism

JUST/2013/FRAC/AG/6271

„Nikt nie przychodzi na świat z wrodzoną nienawiścią do drugiego o innym kolorze skóry, pochodzeniu czy religii. Ludzie muszą nauczyć się nienawiści, a jeśli mogą nauczyć się nienawidzić, można ich nauczyć kochać, gdyż miłość jest bliższa ludzkiemu sercu niż jej przeciwieństwo”.

Nelson Mandela





EUROPEAN COMMISSION
DIRECTORATE-GENERAL JUSTICE

RADAR

Regulating AntiDiscrimination and AntiRacism

Kiedy przestępstwa na tle rasowym nie są rozpoznane jako takie, prowadzi to do pogwałcenia praw człowieka.

W krajach europejskich, które coraz bardziej zmieniają się pod wpływem zjawiska migracji, zwalczanie rasizmu i ksenofobii stało się kluczowym wyzwaniem dla demokracji i życia społecznego. Pomimo faktu, iż w państwach należących do Unii Europejskiej istnieją przepisy mające zapobiegać dyskryminacji, identyfikacja przejawów i form rasizmu czy też ksenofobii nadal nastęrcza problemów. Jedną z takich form są akty przemocy (np. ataki fizyczne), którym towarzyszy mowa nienawiści, tj. którym towarzyszy mowa nienawiści, tj. wypowiedzi o podłożu „rasowym” i ksenofobicznym, które rozpowszechniają, podżegają, propagują lub usprawiedliwiają nienawiść rasową, ksenofobię, antysemityzm lub inne formy nienawiści oparte na nietolerancji, włączając w to nietolerancję przejawiającą się agresywnym nacjonalizmem i etnocentryzmem, dyskryminację i wrogość wobec mniejszości, imigrantów, lub osób wywodzących się ze społeczności imigrantów” (Zalecenie nr 97 (20) Komitetu Ministrów Rady Europy).

Przestępstwo motywowane nienawiścią nigdy nie jest izolowanym aktem; zazwyczaj wyzwała je i podsyca mowa nienawiści, która obejmuje formy dyskursu wyrażające pogardę, nienawiść, uprzedzenie, itd. Dyskurs nacechowany nienawiścią pojawia się nie tylko w komunikacji bezpośredniej w przestrzeni prywatnej czy publicznej, ale również w Internecie, wypowiedziach polityków, dziennikarzy, nauczycieli, pracowników socjalnych/opiekunów, a także w wielu innych kontekstach instytucjonalnych. Warto zwrócić uwagę, że to nie tylko mowa nienawiści, w sensie komunikatów werbalnych, prowadzi do przestępstw nacechowanych nienawiścią, ale także inne praktyki komunikacyjne naznaczone nienawiścią, które dokonują się na innych poziomach komunikacji, takie jak komunikaty niewerbalne, parawerbalne i wizualne. Wreszcie wypowiedzi rasistowskie często nie są wyrażone pod postacią otwartej nienawiści, uprzedzenia czy pogardy, lecz jako pozornie pełne dobrej woli zaznaczenie różnic, które jednakże

zakłada stereotypowe ujęcie kulturowej i społecznej tożsamości danej osoby. Z pozoru jest to pełne szacunku uznanie różnic, lecz prowadzi ono do stereotypów i uprzedzeń, które schematycznie naznaczają i piętnują jednostki.

Pomimo istnienia powyższego prawodawstwa, na ogół odróżnienie nie-rasizmu od rasizmu, przemocy od mowy nienawiści czy też określenie czym jest komunikat nacechowany nienawiścią, pogardą lub uprzedzeniem jest trudnym zadaniem. Łatwiej jest bowiem wystąpić na drogę sądową, kiedy doszło do aktów przemocy fizycznej wobec osób, trudniej natomiast - sędziom, politykom czy opinii publicznej - zidentyfikować ksenofobię o podłożu etnicznym, która stoi za przemocą fizyczną, ponieważ każdy taki przypadek musi być interpretowany w kontekście konkretnej sytuacji, w której miał on miejsce.

Proces interpretacji owego przypadku pozwala nam dokonać ewaluacji takich czynów w odniesieniu do przestępstw motywowanych nienawiścią. Często bowiem przestępstwa lub wykroczenia motywowane nienawiścią na tle etnicznym nie są za takie uznawane, co w następstwie prowadzi do niedoceniań skali i znaczenia tego zjawiska. Traktowanie przestępstw motywowanych nienawiścią na tle rasowym jako przestępstw nie popełnionych na tle rasowym prowadzi do naruszenia praw człowieka. Z uwagi na to, ważne jest, aby organy publicznoprawne wdrażające prawo i stojące na jego straży, wraz z dziennikarzami i politykami, miały do dyspozycji narzędzia umożliwiające prawidłową identyfikację pobudek i podłoża przestępstwa lub wykroczenia.

Głównym celem projektu RADAR jest dostarczenie służbom odpowiedzialnym za egzekwowanie prawa jak i pracownikom wymiaru sprawiedliwości niezbędnych instrumentów ułatwiających identyfikację etnicznie motywowanej mowy nienawiści. W tym celu partnerzy projektu przeprowadzą analizę empiryczną materiałów zebranych w wywiadach z ofiarami przestępstw mających znamiona mowy nienawiści jak i graficznych/wideo przykładów mowy nienawiści (np. rozpowszechnianych on-line) zebranych w sześciu różnych krajach. Pozyskane materiały zostaną przeanalizowane i skategoryzowane tak, aby móc na ich podbudowie opracować szkolenia kompetencji i samo-ewaluacji w oparciu o koncepcję GINCO. Szkolenia będą skierowane dla osób zawodowo mających kontakt z obcokrajowcami oraz dla byłych lub potencjalnych ofiar mowy nienawiści na poziomie poszczególnych krajów partnerskich. Przewidujemy również międzynarodowy kurs adresowany do trenerów/szkoleniowców. Szkolenia zostaną uzupełnione materiałami on-line, dostępnymi na platformie e-learningowej. Końcowym produktem projektu będzie

PARTNERZY RADAR



Koordinator projektu

Università degli Studi
Perugia
(Italy)



Athens Network of Collaborating
Experts NGO - Athens
(Greece)



Computer Technology Institute
and Press - Patra
(Greece)



Placówka Kształcenia
Ustawicznego EST - Wadowice
(Poland)



Heriot-Watt University
Edinburgh
(United Kingdom)



Key & Key Communications
Deruta
(Italy)



Learnmera Oy
Helsinki
(Finland)



Uniwersytet im. Adama
Mickiewicza w Poznaniu
(Poland)



Stichting Vrouw en Welzijn
Geleen
(Netherlands)